

του Γιώργου Τράγκα

Ένα μη κανονικό κράτος. Έτσι χαρακτηρίζουν οι σοβαροί ξένοι την Ελλάδα. Έχουν άδικο;

Είναι μια χώρα που ζει με μνημόνιο, που βιώνει οικονομική κατοχή. ...

Και σαν να μην έφτανε αυτό, δηλαδή η υποτέλεια και η πλήρης υποταγή στα κελεύσματα των ξένων, έχει και πολιτικό προσωπικό που αναδίδει καθημερινά ατμόσφαιρα οπερέτας.

Μπορείς άνετα να βρεις τόσο στην κυβέρνηση, όσο και στην αντιπολίτευση «τύπους» και φιγούρες που ταιριάζουν γάντι σε έργα του Λουίντζι Πιραντέλο ή ξεπηδούν μέσα από αστυνομικές ιστορίες του Ζωρζ Σιμενόν ή της Αγκάθα Κρίστι αφού παριστάνουν τον Ηρακλή Πουαρό ή το Μεγκρέ.

Είναι μια μη κανονική χώρα, στην οποία οι πολιτικοί ασχολούνται με όλα τα θέματα εκτός από ένα: την αέναη κατοχή του λαού.

Είμαστε η μοναδική (υποτίθεται) δημοκρατική – δυτική χώρα όπου η μισή κυβέρνηση επιτίθεται σε κάθε ευκαιρία εναντίον της Δικαιοσύνης και του Τύπου. Και το ερώτημα που προβάλλει είναι καυτό: Μπορούν οι πολίτες να αισθάνονται ασφαλείς όταν υπουργοί ή βουλευτές που περιβάλλονται από ασυλία βγαίνουν και υβρίζουν τα μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλους ανώτατους δικαστικούς; Θα πει κάποιος: Και οι κρίνοντες κρίνονται. Αλλά όχι και έτσι βρε αδελφέ ... με ύβρεις και απαξίωση των αρμών της Δημοκρατίας.

Είναι ένα μη κανονικό κράτος. Οι υπουργοί αγνοούν επιδεικτικά ποιοι ερμηνεύουν ή υπερασπίζονται τη λειτουργία του Συντάγματος. Πόσες φορές τα τελευταία δύο χρόνια ακούσαμε κυβερνητικούς να ταυτίζουν τα μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας και τις αποφάσεις τους με τα συμφέροντα «καναλαρχών», διαπλεκομένων και άλλων «οργανωμένων συμφερόντων».

Αν πιστέψεις τους υπουργούς και τις κυβερνητικές δηλώσεις για τους δικαστές, τους δημοσιογράφους και τις άλλες δομές της «Δημοκρατίας» μας, αλλάζει άμεσα κράτος. Φεύγεις μακριά γιατί η Δικαιοσύνη δουλεύει – σύμφωνα με την κυβέρνηση – για ντόπιους ολιγάρχες. Αν όμως πιστέψεις (και αυτό είναι πιο λογικό) τις Ενώσεις των Δικαστών κάτι δεν πάει καλά με τους κυβερνώντες και το πώς αντιλαμβάνονται τη λειτουργία των αρμών της Δημοκρατίας.

Ένα μη κανονικό κράτος στο οποίο η εκτελεστική εξουσία ανακαλύπτει καθημερινά εχθρούς στα ΜΜΕ και στη Δικαιοσύνη. Όχι ότι δεν έχει εχθρούς ή πολιτικούς

αντιπάλους. Αυτό είναι φυσικό σε μια κοινοβουλευτική δημοκρατία. Φυσιολογικό δεν είναι να επιτίθεται με ανοίκειες φράσεις που δείχνουν ότι δεν ανέχεται την κρητική τους δημοκρατικούς κανόνες. Βέβαια ορισμένες φορές ακούγονται «τρελά πράγματα» για τον Αλέξη Τσίπρα και ανυπόστατες έως και χυδαίες κατηγορίες. Στο φινάλε τίποτα δεν μπορεί να λειτουργήσει καλά μέσα σε ατμόσφαιρα σαλούν στο φαρ- ουέστ. Και αυτά σαφώς ισχύουν και για την αξιωματική αντιπολίτευση όταν πέραν της λελογισμένης και επιβεβλημένης αντιπολιτευτικής κριτικής επιτίθεται επί παντός του επιστητού. Σε ένα μη κανονικό κράτος δεν πάνε οι επενδυτές. Σε ένα μη κανονικό κράτος τα πάντα σαπίζουν...

Γιώργος Τράγκας